

se priganja stare, onemogle delavce „per šub“ iz enega kraja v drugega.

Nemiri v Bozniji. Papež je izdal zapoved, po kateri se je za Boznijsko odpravilo 10 praznikov. Ko se je to zapoved v Serajevi raz prižnice prečitalo, pričeli so ljudje vptiti: „Nočemo, da se naši običaji spremenijo!“ Tudi po celi deželi so se zgodili ednaki nemiri. Radovedni smo, kako se bode ta stvar končala. Ali bode papeževa zapoved obveljala ali ne? Sicer pa velja ta zapoved za vso Avstro-Ogrsko in smo tudi radovedni, kadar se jo bo poskusilo v drugih krajih uveljaviti:

200 letnico rojstnega dneva pruskega kralja Friderika Velikega, znanega pod imenom „der grosse Fritz“ so praznovali te dni po vsej Nemčiji. Kakor znano je bil Friderik v večni vojski z Marijo Terezijo. On je vstvaril močno Prusijo, okoli katere je potem zamogel Bismarck združeno novo Nemčijo uresničiti.

Vojska? Listi poročajo iz Berlina, da je nemška vlada namignila dobrodelnim društvom, naj nabirajo sredstva za „rdeči križ“, kjer se bode ta sredstva kmalu jako rabilo. Iz tega se splošno sodi, da se pričakuje v merodajnih krogih na Nemškem letosnjem leto vojsko. Sicer pa prodira to mnenje tudi na Avstrijskem.

Italijansko-turška vojska. O malih praskah se skoraj vsak dan čuje, čeprav se doslej na bojišču ne more ničesar odločilnega zgoditi. Lahko imajo zdaj v Tripolisu in v Cirinajki 109.300 vojakov in 6000 oficirjev. Vojni troški znašajo povprečno vsak dan dva milijona lir in se je doslej izdal za laško armado 200 milijonov; k temu pridejo pa še velikanski troški za vojno mornarico. Ni čuda, da je v Italiji navdušenje za vojsko že precej ponehalo.

Francozi in Lahi. Posledica nasilne laške politike je, da se od Italije celo najboljši priatelji odvračajo. Zdaj so napravili Italijani zopet velikansko napako. Zaplenili so namreč francoska parnika „Chartage“ in „Manugo“. Prvi parnik so izpustili, druga pa ne. Lahi trdijo, da se je na francoskem parniku „Manugo“ peljalo 29 turških oficirjev, ki so imeli seboj 250.000 frankov denarja. V resnicni pa so se vozili le turški zdravnik in bolniški strežniki, kateri so glasom mednarodnih pogodb nedotakljivi. Postopek Italije je torej nečloveško in proti vsem pogodbam. Zato ni čuda, da so Francozi tako hudo razburjeni. Po vsej Francoski so se vrstile demonstracije proti Lahom in tudi v pariški zbornici so Italijo hudo napadali ter ji grozili celo z vojsko. Resnih posledic ta spor seveda ne bode imel. Ali vsekakor je francosko-laško prijateljstvo razbito, kar je za Italijo v sedanjem vojnem času jako nevarno.

vedno pridiguje, da mora vsako sovraščvo po-nehati, predno solnce zaide. V šoli je otrokom govoril zoper umrlega Nedelka ter jim na ta način trgal iz srca spoštovanje do starih ljudi. Omenimo, da je bil starec katolik in je še na sv. post sprejel sv. zakramente. Pretečeno leto je umrla ena sirota Šegula, katera je stanovala dalje časa pri g. W. v Ptuju. Ta mu je bila grešnica, da ji ni pustil zvoniti in jo je dal pod grmovje iz vrste pokopati. Eno leto poprej pa je Žamejskega bogoslovca Zagoršek, ki se je sam usmrtil, kjer bi imel postati nezakonski oče, pokopal z zvonjenjem, da bi se kmalu vzi zvonovi potrili. Zakaj ni za vse ednako pravičen in zakaj nima Podplatnik raz prižnice, da njega kot dušnega pastirja ne vbojajo in da se farani potegujejo za „stare butline“. Lepe priimke daje tu duhovnik krščanskim možem! Prosim torej vsi farani v Polenskem tebe, dragi „Štajerc“, kaj naj storimo, kjer takih razmer ne moremo več trpeti. O tem pa, kako se Podplatnik tožuje, poročali budem prihodnjič. (Opomba urednika: Mi poznamo Podplatnika že iz časov, ko je v sv. Urbanu zgago delal. To je človek, ki bi bil morda dober za političnega hujšaka, kjer se ne ozira niti na cesarsko zastavo, nikdar pa ne za duhovnika. Ali farani naj obdržijo mirno kri in naj dokazajo, da so boljši kristjani, nego njih pastir. Naznani pa se nam naj vsak slučaj, ki ga budem objavili. Potem upamo, da bude cerkvena oblast nastopila; kajti Podplatnik bi znal povzročiti, da „vera poša“...)

Od sv. Antona v Slov. Gor. Gotovo še je vsem cenjenim bralecem dobro v spominu članek, ki ga je prinesel „Štajerc“ proti našemu nadbuditvenemu kaplangu, ter njegov (kaplana) nesramni popravek v „Slov. Gospodarju“. Kako predstavlja ta naš gospodič, se spozna iz dotednjega članka. Nedolžnega kakor jaguje se je naslikal, čeravno ve vsak najpriprostiji faran, kaj počenja ta človek s svojim žegnanim prstom. On pravi, da vse ni res, kaj piše „Štajerc“. Jaz pa pravim, da je vse do pičice resnično, in še bom ti danes, moj dragi „Štajerc“, nekaj novic povedal. Pred kratkim se je vozil g. kaplan k nekem starčku v Knolinskem vrhu na spoved. Po dokončanem svetem opravilu pa se je pri neki dobri krščanski hiši prav dobro imel. Gospodična Lizika še mu je potem malo posodila pot, seveda s krasnimi besedami in še mogoče s čim drugim. Še

nekaj o tem častitem gospodu. Tam kjer je „lepa Micika“ mu je nekdo lepe brusil. Pravijo da „lepa Micika“ strašno slabu včin vidijo in so tudi že začeli nositi oni predpasnik, ki sega čez rame in nekaj dobro prekrije, da se še tak ne vidi. To mi je pravila neka ženska, ki sedaj ne sme več tje. — Gospod poboljšajte se, če ne bom razkril vse vaše skrivnosti in si ne mislite, da te lepe reči piše kak šnopsar. Lupiga.

S. Trojica v Slov. gor. V nedeljo dne 4. februarja priredi naša pozarna bramba veliko veselico v gostilni Georga Goloba. Kakor pri vseh prireditvah tega društva, bode tudi na tej veselicu prav veselo. Posebno je gledal izvrševalni odbor nato, da ne bode za ples premalo prostora in je zategadelj spodaj in v prvem nadstropju prostor pripravljen. Svirali bodeta 2 godbi. Tudi druge celo nove prireditve so pripravljene. Tedaj v nedeljo vsi na veselico! Začetek ob 7. uri. Odbor.

Bukovci pri Ptaju. Vabilo na tombo lo, katero priredi prostovoljno gasilno društvo v Bukovcih dne 4. svečana v prostorih gospoda M. Korenjak. Vstopnina 30 v za osebo za neude; za ude prosto. Začetek ob 4. uri zvečer. Čisti dobiček se porabi za društvene potrebe. K obilni udeležbi vabi uljudno. Odbor.

Kmet in država.

Spisal B. G.*

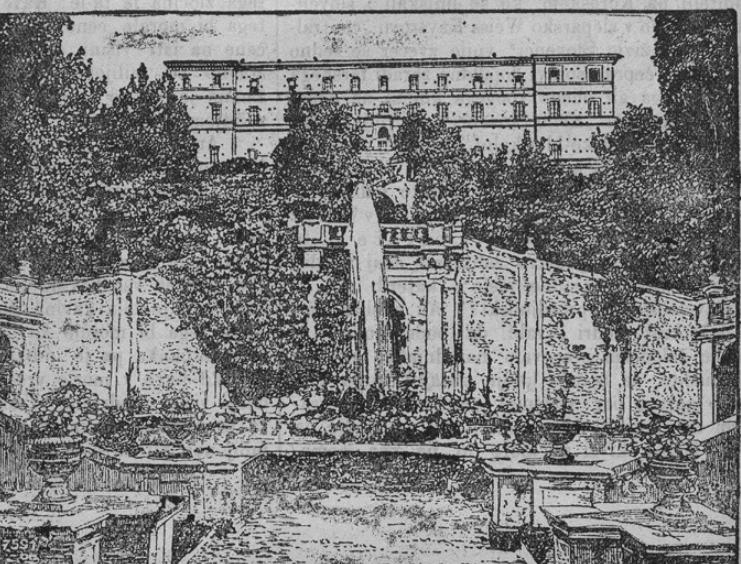
Od leta 1868 imamo v Avstriji zdaj že 26. poljedelskega ministra; torej se pri nas poljedelskih ministrov prav mnogo porabi. Srednjo računano uraduje na Avstrijskem poljedelski minister 19 mesecev. Ako poleg tega še vpoštavamo, da je svoječasni poljedelski minister grof Julij Falkenhayn sam uradoval 15 let in 10 mesecev, potem pride na vsacega avstrijskega poljedelskega ministra le 13 mesecev, torej okroglo eno leto službovanja. Posledica večne izmenjave oseb v poljedelskem ministerstvu je seveda ta, da se ravno na polju kmetijstva in gozdarstva ni doseglo tiste uspehe in tisti razvitek, kakor pri drugih ministerstvih. Službovanje avstrijskega poljedelskega ministra je prekratko, da bi mogel s polno močjo svoje osebnosti kaj doseči. Mnogokrat se je tudi osebe iz drugačnega delokroga iztrgalo in na čelo poljedelskega ministerstva postavilo, vkljub temu, da niso o kmetijstvu ničesar razumeli. Dostikrat so bili ministri najbolj neprimerni in v kmetijstvu nevedni ljudje.

Neizrečna sramota pa je, da v državi, ki je kakor Avstrija še bolj kmetijska nego industrijska, biže poljedelskega ministra najrevnejši v državnem proračunu. Skupne državne potrebsčine znašajo 3.000 milijonov in poraba za kmetijstvo samo 37 milijonov kron.

O pomenu melioracije ni treba danes posebej poročati. Ljubljansko močvirje n. p. bi lahko, ako bi se osušilo, toliko mrve pridelalo, kakor vsa druga Kranjska. Na Avstrijskem se

* Ta zanimiv članek je posnet iz lista „Deutsches Agrarblatt.“ (Op. uredništva.)

Villa d' Este.

Dopisi.

Polensak. Dragi „Štajerc“! Poročali smo že zadnjic površno o našem g. Podplatniku. Kjer nas pa on ne pusti pri miru, ogledati si ga hočemo natančneje. Starec Jožef Nedelko se je sprl s pokojnim župnikom g. Pučkom zaradi meje. Zato se Podplatnik zdaj mašuje, čeprav